

FIOLINUNDERVISNING: Sunniva French Bolstad får instruksjon i fiolin av Elisabet Olhans ved Ås kulturskole. Nå spisser kulturskolene satsingen sterkere mot talenter. – Målet er at alle skal bli møtt med et tilpasset tilbud, sier kulturskolerådsdirektør Morten Christiansen. Foto: Arne Guttormsen/arkiv

markedet for musikere strammes til. Det blir stadig tøffere å hevde seg i det norske markedet med sterkt økende internasjonal tilstrømning av dyktige musikere, sier Rian.

Eirik Birkeland er tidligere rektor ved Norges Musikkhøgskole og ledet arbeidet med den nye rammeplanen som er vedtatt av Kulturskolerådet.

– Planen har fått positiv respons. Den utfordrer kommunene til å ta ansvar, ikke minst når det gjelder å samarbeide med kompetansemiljøer på høyere nivå. I dag svikter grunnskolen når det gjelder de estetiske fagene. Kulturskolene kan ikke fullt ut kompensere for det, og når ikke alle, men får en stadig viktigere rolle i musikk- og kulturoplæringen, sier Birkeland.

Oppdrag. Han mener kulturskolene må styrke seg på kvalitet, og tilpasse undervisningen, særlig mot de som vil satse.

– Kulturskolene har et allment oppdrag som er viktig, men for dem som vil gjøre musikk til levevei, nytter det ikke med en

” Grunntanken rundt kulturskolene må ikke gå tapt. Den bygger på den sosialdemokratiske tankegangen om like muligheter for alle.

Arve Tellefsen

halvtimes undervisning i uken. Selv om de økonomiske rammene setter begrensninger, må det prioriteres tydeligere, sier Birkeland.

Fiolinist Arve Tellefsen har et varmt hjerte for kulturskolene, men advarer mot spissing i tidlig alder.

– Grunntanken rundt kulturskolene må ikke gå tapt. Den bygger på den sosialdemokratiske tankegangen om like muligheter for alle. Jeg er ikke begeistret for spissing og «topping av laget» i tidlig alder. Svært få barn har tanker om musikk-karriere, det er det heller foreldrene som har. Jeg er ikke redd for at de store talentene skal bli borte, de kommer frem uansett, sier Tellefsen.

Torgeir Knag Fylkesnes (SV) har engasjert seg for kulturskolene og foreslått makspris.

– Det lar seg ikke gjennomføre nå, men det er uheldig at prisene skyter i været på grunn av dårlig kommuneøkonomi. Den beste måten få frem talenter på, er å øke tilgjengeligheten. Faren er at en økt elitesatsing, som koster penger, vil øke prisene og heve terskelen. Da står vi overfor et paradoks der elitesatsingen reduserer tilgangen på talenter, sier Fylkesnes.

Synnøve Grøtteland Helland (t.v.) og Liv Valbjørg Apeland Bakke synger sanger tett på Gud og livet. Foto: Privat

Vemodig vakkert

Synnøve Grøtteland Helland og Liv Valbjørg Apeland Bakke synger **evangeliske og livsglade sanger**, klokkerent og med countrysnert.

ANMELDELSE
OLAV SOLVANG
olav.solvang@vl.no

Med sangene på albumet *Kveldsstilla* kunne kvinnene fra Bjerkreim kommune i Rogaland spasert ut den samme bedehusdøren som sangevangelistene Marit og Irene har gjort i en årrekke. Men kanskje i enda større grad fra et kapittel i den siste boken til Levi Henriksen, *Harpesang*, hvor trioen De tre syngende Thorsen synger så himmelsk, at en sørpe full musikkprodusent blir edru på sekundet.

Dobro og trøorgel. Noen har sammenlignet trioen i Levi Henriksens bok med Søstrene Bjørklund, som var populære i Norge på 1950- og 1960-tallet. Trubadurene Helland og Bakke er nærmere sannheten. De synger ikke bare himmelsk, de synger også om himmelen, slik Henriksens fiktive trio gjør. De er dessuten tettere på De tre syngende Thorsens innflytelse fra en turné i USA, med sitt tydelige bluegrass- og countrypreg.

Sammen med Helland og Bakkes akustiske gitarer, høres også mandolin, dobro, steelgitar, fele, mellotron, trekkspill og trøorgel. Musikken er heller enslydende, men likevel mer melodios og vemodig vakker enn monoton. Musikerne og produsentene Trond Gudmestad og Gunnar Tønnesen må ta sin del av æren for det siste.

Trøst og beskyttelse. På Helland og Bakkes tredje innspilling etter debutalbumet *Ved kjelda* i 2008, har de tone- og rytme-

Album Sanger

Synnøve Grøtteland Helland og Liv Valbjørg Apeland Bakke
KVELDSSTILLA

Eget forlag

Bedehus og blått gress

satt dikt av 95 år gamle Marta Jordebrenk fra Moi i Lund. Dikt skrevet gjennom et langt liv, i respekt og kjærlighet til et meningsfylt liv uten nymotens tekniske og teologiske hurtigløsninger. I Jordebrenks dikt beskrives en Gud som har et øye og en plan for oss, men også en natur og et skaperverk som er mer til glede og velsignelse enn til nytte for *fremskrittet*.

” De forkynnende sangene fremstår aldri belærende eller dogmatiske.

Olav Solvang

De forkynnende sangene fremstår aldri belærende. De kaster i stedet et beskyttende og trøstende lys over livet. I «Din Gud vil deg hjelpe», skrevet av Jordebrenk i 1948, står det: «Om stundom du trøytnar og vegen fell lang, einsamhetskjensla blir sår. Så legg då di veike og skjelvande hand i hans som ved sida di går. Og dagen synest ha så gode tider.» («Vårkveld», skrevet av Jordebrenk i 1962).